

NUMERUL 15 BANI

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 și 15 ALE FIE-CARE LUNI
și se plătesc tot-d'a-una înainte

In București la casa Administrației
Din Județ și Streinătate prin mandate postale
Un an în țară 30 lei; în străinătate 50
Sase luni » 15 » » 25
Trei luni » 8 » » 13

Un număr în străinătate 20 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

ADMINISTRAȚIA
PASAGIU BANCEI NAȚIONALE, (Casele Carageorgescu)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANU

REDACȚIA
PASAGIU BANCEI NAȚIONALE, (Casele Carageorgescu)

București, 2 August 1893

MANEVRELE SI HOLERA

Dacă anul trecut când holera era la frunzării să cerea suspendarea concentrărilor și a manevrelor, apoi anul acesta, față cu apariția holerei aziatică în mai multe puncte ale țării, se impune în mod absolut ca concentrări și manevre să nu se facă. Totuși, unii confrății cari, pe o pagină a ziarului lor înregistrează victimele holerei, pe altă pagină spun că peste câteva zile se vor trimite de la ministerul de răsboiu ordinile de concentrări și manevre. E văzut lucru prin urmare că, D. General Lahovary ministru de răsboiu, nu voește nici anul acesta să renunțe la ideia concentrărilor și manevrelor.

Se știe că anul trecut când holera bântuia la vecinii noștri din Austria și Rusia, și când la noi nu și făcuse apariția, opinia publică, presa, medicii, etc. cereau suspendarea concentrărilor și manevrelor, tocmai ca să prevină flagelul. D. General Lahovary s-a opus din respușteri. Mai mult. D-za susținea ideea, — foarte neștiințifică — că la momentul când intr'un corp i se va semnala un caz de holera, imediat va ordona desconcentrarea aceluia corp. Lucru foarte periculos, de oarece soldați desconcentrați ar fi dus cu dănsuri desigurării ar fi dus cu baccilul holeric.

Opunerea D-lui General Lahovary anul trecut de a contramanda concentrării, a dat loc la o mare agitație în țară. Opinia publică era foarte iritată, presa în unanimitate (chiar cea guvernamentală) ataca cu virulență opunerea D-lui General Lahovary. Dacă în acele momente de iritație generală un singur caz de holera s-ar fi ivit în oștire, guvernul conservator ar fi căzut sub oprobriul întregii țări. Totuși, soarta ne-a favorizat și pe noi și pe guvernul conservator și în special și pe D. General Lahovary. Holera s-a opri la granițele noastre.

Anul acesta numai este tot așa. Holera aziatică a început să decimeze populația din Brăila și Dobrogea. Nu se știe încă ce proporții va lua și cât de intensă va fi. Astăzi ne aflăm în fața unei situații cu mult mai clare dar și mai grave în același timp. Anul acesta nu mai sunt permise copilăriile din anul trecut, ca de exemplu: *desconcentrarea imediată a unui corp pe dată ce se va ivi holera*; anul acesta D. General Lahovary trebuie să dea probă omului înțelept și de bun simț și să renunțe cu desăvârsire la concentrări și manevre. Alt-fel, cu holera în țară, concentrăriile vor fi un mediu favorabil pentru lățirea holerei, și iritarea opiniei publice, cu siguranță, că nu va mai cunoaște margini. D. General Lahovary, persistând și anul acesta în ideia concentrărilor și manevrelor se expune de bună-voe a fi obiectivul dezaprobației generale.

Găndească-se dar bine ce face D. General Lahovary, căci anul acesta nu mai are scuzele de anul trecut. A mai incercă marea cu degetul și anul acesta este a înfrunta o vijelie care de sigur îi va fi fatală.

Primul caz de holera care s-a semnat la Brăila, a fost de ajuns pentru a încredea pe toți că manevre și concentrări nu se vor face, căci doctorii nejători că intre cauzele care favorizează desvoltarea holerei sunt în prima linie: necurătenia, reaua nutriționă, aglomerării de oameni,

Adevărul

Sa te feresti Române de cuiu strein în casa

V. Alexandri.

NUMERUL 15 BANI

ANUNCIURILE

Din București și județe se primește:
Numai la Administrație
din Streinătate, direct la administrație și la toate oficiale de publicitate
Anunțuri la pag. IV..... 0,30 b. linia
» III..... 2— lei
» II..... 3— »
Inserțiunile și reclamele 3 lei rândul.
La Paris, ziarul se găsește de vânzare cu numărul la kioscul No. 117, Boulev. St.-Michel

UN NUMER VECIU 50 BANI

surmenajul, abuzuri de tot felul etc., cauze care au făcut ca tot-d'auna boalele infecțioase să facă devastări în campanii, cazărmi, fabrici etc. și oră unde oamenii lucrează în mase mari compacte, și că, prin urmare, concentrările trupelor sunt un pericol imminent pentru salubritatea țării. Fiind așa, toți credeam că manevre nu se vor mai face anul acesta. Care însă nu ne-a fost surprinsă, cum am zis, când am văzut că D. General Lahovary nu voește a renunța la concentrări și manevre nici anul acesta?

Dar un lucru. Nu credem cu puțință că D. General Lahovary să poată perzista în ideia de a face manevre și nici chiar concentrări pe la corpuși. D. General Lahovary va fi silnit să renunțe cu totul.

Și în sprijinul renunțării la concentrări, în starea de azi a salubrității publice din țară, sunt și argumente de ordin tehnic militar. Iată bună oară ce scriea un ofițer anul trecut în *Adevărul*:

Militărește vorbind, când zice cine-va manevrele de toamnă sau marile manevre, implicit se înțelege că scoalele subordonate, adică de la cea de soldat până la acea de brigadă inclusiv, sunt trecute în cursul anului, mai obincinut cu ocazia concentrărilor de primă-vară; prin urmare baza, pivotul principal, instrucția trupei și a ofițerilor inferiori și chiar a celor superiori este asigurată, este terminată.

Instrucția practică a aplicării regulilor tactice asupra tuturor școalilor este în August terminată. Care este obiectivul maiorilor manevre?

Mișcarea marilor unități (divizie și corp de armată) și instrucția ofițerilor generali. Trupa ca instrucție nu are nimic de căstigat, asemenea și ofițerilor inferiori, căci acești două factori militari sunt chemați la face: 1) marsuri fortate până la maximum de putință pentru întrunirea marilor unități pe anumite puncte; și al 2) a areță măsură disciplinară, prin a indura privațiiile de tot felul, adică a suporta marsuri lungi și repetate cu greutatea munitiunii complete, a fi rău hrăniti și poate nici o dată la timp, a fi rău quartiruit și deseori de fel, bivuând sub cer, a fi noaptea străpuns de frig și ziua epuizată de căldură, luna lui Septembrie fiind recunoscută prin disproporția climaterică între zi și noapte.

Când trupa și ofițerii în curs de o lună au putut suporta această încercare fizică, ei pot zice că au trecut manevrele de toamnă, căci în generalitatea cauzelor sunt străini de miscări și nu le rămâne de căt suvenirea numelor proprii a cătorva localități sau sate unde au bivuacat sau au făcut vre-o mișcare. Deseori se întâmplă ca ofițerii același regiment să nu știe nimic de peripețiile prin care au trecut cele-lalte batalioane ale regimentului, căci obiectivul nu-l cunoște de căt sefi, având o plăiă dănsită, prin încordarea forțelor în marsuri repezi, suportarea privatuiilor.

Este un punct constant recunoscut că, instrucția militară anuală propriu zisă, este terminată. Asemenea este în general cunoscut și constatat de medicii militari, că în toate concentrări și în toți anii, soldații prin epuizarea forțelor, prin schimbarea regimului de viață, sunt atinși de disenterie și friguri. Acestea sunt maladiile care mai tot-d'auna au bântuit trupele când au fost concentrate. Epuizarea fizică de o parte, central de aglomerare în care trăiesc și prin urmare atmosfera viciată, îi fac accesibili de tot felul de epidemii și boala ce ar avea curs în sezon, și astfel am putea zice că aceasta s-ar putea considera ca o stare latentă de incubație a ori-cărei maladii sau epidemii, găsind fizicurilor pregătite pentru a primi fără rezistență.

Iată cum judecă mulți ofițeri anul trecut când holera nu a apărut în țară și cu atât mai mult acum, când holera face deja victime. Deci, D. General Lahovary, trebuie să se supune currentului general și să înceapă chiar concentrăriile pe regimiente, căci aceste concentrări au avut loc în vara aceasta pe timp de 90 zile, adică în Aprilie, Mai și

iunie, în care s-a făcut odată toată instrucția care se repetă în concentrăriile de toamnă.

Renunțarea la concentrări și manevre se impune în mod absolut.

Ed. Dioghenide.

TELEGRAME

NEW-YORK, 31 Iulie.— Stirile ulterioare din Nashville anunță că și alte bânci au suspendat platile. Numai trei bânci mai sunt deschise, de la cari publicul retrage mereu depozitele.

PARIS, 31 Iulie.— După «Figaro» consiliul de miniștri a decis în privința așacerii Dupas s-o facă mușama.

După o depeșă primătă de «Gaulois» D. Déroulède persistă într'un mod definitiv a se prezinta la Angulem.

LISABONA, 31 Iulie.— Vaporul «Angola» n'a adus corpul ducelui d'Uzes, de oarece căpitanul a refuzat să ia coșciugul pe bord pentru că ar fi fost incapabil să resistă călătoriei.

ATENA, 31 Iulie.— Regele a conferit marea Cruce generalului Turr, pro-motorul tăierei Ismului de Corinte.

LONDRA, 31 Iulie.— Reuler alături din Buenos-Ayres că guvernul radical din Lapata a ordonat desarmarea trupelor.

Radicalii au ocupat seara clădirile publice. Guvernul radical nu e recunoscut într-un mod deputativ. Într-un anotimp de la aderarea la ordonat desarmarea trupelor.

Radicalii au ocupat seara clădirile publice. Guvernul radical nu e recunoscut într-un mod deputativ. Într-un anotimp de la aderarea la ordonat desarmarea trupelor.

Duhovnicul: — Putin lucru. Fiind că sună băiat bine crescute, nu dați de dreptul afară pe magistratul cari nimă plac. Îi mut și atunci demnează singuri. Așa a făcut Christu.

De altfel, nimănui nu se plâng de mine, pentru că toate le fac cu taci și eleganță. Înainte de a ieși în oraș, stau două ceasuri la oglindă ca să-mi studiez gesturile și figura și îsbutesc tot-d'auna să fac eu altii să creadă nu ceea ce găndesc eu, ci ceea ce le place lor ca eu să găndesc.

Duhovnicul: — Destul, fără! Desfătuințe, fără, năștere, năștere, două măsuțe pentru dreptate, cruce și venin la un om aşa de tânăr și aşa de blajin!.. Cine ar fi crezut-o?

Ei, fără! suni prea bătrân ca să te mai vedă și fertat pentru aşa păcate. Du-te la Ghenea, că la el măntuirea e mai ieftină...

Duhovnicul Innocentie (Buzău)

SPOVEDANIA DE DUMINECA

Alex. Marghiloman

Duhovnicul: — Excelența sa a căpătat din înălțimea mărire până în modul locas al lui Dumnezeu?

Marghiloman: — Prea sfinte! sunt bolnav și, cum moartea nu alege, nici Populean și nici Paraschivescu nu mă pot apăra de dănsa. Moartea nu poate fi închisă la Vacărești, după denunțarea unei sub-comisari și nici nu poate fi expulzată, pentru că e tot atât de național ca și mine.

Desigur, constată mi-e desul de impovărată și am venit la prea sfintă ta, ca să-mi șurez, să le rogi pentru absolvirea sufletului meu de păcatele ce ai voie și lără voe am comis. Sper că Dumnezeu nu va fi aspru față cu mine, pentru că tot-d'auna am lucrat cu duhul blândeții și cu eleganță cuvenită rangului meu.

Duhovnicul: — Fiuie! Este înțeles și-i doresc încă ani mulți de viață; dar drept este că ai nevoie de oare-care prominență sufletească. Prea alături acuma viață număr dîntoare: din partea bălgării. Fie ca împărețarea ta cu Domnul să-ți deschidă ochii și să începi a vedea lucrurile și prin prijina restriștei.

Spune dar, fără sănătate și cu cuget curat, tot ce apăsa și vom incerca să te îsbavim.

Marghiloman: — Parinte! Nu stiu de când și de unde să încep, pentru că până la 1888 am avut un fel de viață, un fel de păcate și de cinci ani încoace m-am schimbat cu totul. Păcatele mele de acuma sunt tocmai diametral opuse celor dinaintea venirei mele la putere și nu stiu dacă nu cumva-țe de aici nu se compensează, dacă nu cumva-țe de aici nu se compensează, dacă nu cumva-țe de aici nu se compensează.

Duhovnicul: — Te înseli, fără! Păcatul nu se compensează prin păcat, ci se izbăvesc prin fapte bune. Cu păcatele de azi ai ingreutat pe cele de ieri și canonul îi va fi indoit, pentru că îndoiște.

Duhovnicul: — Dar nu te speria, Dumnezeu și iată rătăciu de pe cel ce se pocește.

Marghiloman: — Atunci voința spune totul, începând de la 1877.

Este adeveră, că în timpul rezboiului pentru independență patriei, eu mă afilam la Paris; dar acesta nu e, drept vorbind, un păcat. Ca ce era să ajut eu patria, dacă astăzi fiu creut Dumnezeu? Doară rezboiul crâncenii l'au din numal mojoci și că e capăt căte-vă decorații nu făcea să mă strică cu găudie. L'am crezut, cu toate acestea n-am voit să mă strică cu guvernul, pentru că papă avea interese și afaceri mari și pentru că mă temeam că nu mă voi realege.

In cele din urmă însă, când mi-a spus Carpă că guvernul liberal e pe duce, am intrat și eu în opoziția unită și am început să lupt cu foc contra lui Ion Brătianu.

Duhovnicul: — Ai păcălit, fără! pentru că recunoști și o datorie creștinăscă. Brătianu și-a dat onoruri, a lăsat pe părintele tău să facă mare și friguri. Acesta este căpătul și trageanța lui.

Duhovnicul: — Ai în privința asta am fost dibăciu. Tot-d'auna am fost foarte politicos și am stat să împac pe toată lumea. N-am fost violent de căt la 14 Martie, când — alături cu Alex. Lahovary — zgâltiajam ușa palatului și trageam focuri de revolver. Drept este că perdusem răbdarea. Mi se făgăduise un portofoliu și Regale.

Duhovnicul: — Fățănicia și păcat mare, fără! Dacă ai voit să intri în slujba Regelui, trebuie să făci pe față pentru deșură. Nu să-l amenință!

Marghiloman: — Pe față am fost eșuat într-o denșă, nălăgrijă. Dar la 14 Martie era învălăseală mare. Nu se putea să cine trage focurile și interesul nostru era să atingă guvernul, să-l fa-

cem să ucidă poporul, pentru ca poporul să se răscole și noi să tragem folosale.

Duhovnicul: — Vai! cu mare păcat tu-ai încărcat sufletul... Să-ți faci din viață și din sânge aproapelui și jucările pentru desertăciunile lumii și ai puterile politice, e și crimă. Lungă po căniță îți va trebui până să îmbănăștești dreapta mână a Domnului pentru astă nelegătoare!

Marghiloman: — Lasă, prea sfinte! nu te speria. Am înțeles cu grăseala de cănd m'am făcut ministru de justiție și de aceea am fost foarte aspiru la 5 Aprilie. Am dat voie lui Populean și Paraschivescu să bată, să închidă, să șarjeze, să expulseze pe toți aceia cari prin grău sau prin seris s'au arătat dușmani săpători și ar putea să demnevră dată la rescoală.

Marghiloman: — Mă prea sfinte! năștere și nevoile și reclamele 3 lei rândul. Inserțiunile și reclamele și înălțătoarele de vânzare cu numărul la kioscul No. 117, Boulev. St.-Michel

noastre, între ei chipurile albe și de marmoră rece ale Maiest

și teranime imprejur, intonară într'un glas imnul național *Deșteaptăte Române*

Ar trebui să am tesaurul de cuvinte al lui Shakespeare, pentru ca să pot descrie aceea impresie ce o face acest cânt măreț, rupt din inima poporului român atunci, când e cantică de mijloc de glasuri. Numai în fantasia viuă a poporului nostru poet găsește un caz sublim, care îmi se pare analog cu acesta.

Când Stefan cel mare, perzicându-si oasis în luptă cu Turci, transplântă prin sunetul său de corn toată durerea sa de neam și mosie: codrul de brad, care e frate cu Români, cind codrul începe a vui și brazi muntilor se prefa în o oaste viuă de ostasi voinici, care intr'un glas îi cântă, căt tine de la Ceahlău până la Bucaciu:

Stefan Stefan Domn cel mare
Seamăn pe lume nu are
De cat numai mândru soare! etc.

asa un cântec dintr'un codru de oameni învățări de gândiri și simțiri mari comune a fost acel *Deșteaptăte Române*, care nu cred să se mai cântă vreodată atât de sérbatorește de atâtă lume românească.

Sunt cântări și între aceste indeosebi imnurile, care fiind expresia a mii de inimii numai prin mase de mijloc se pot interpreta perfect. Fericiti că cei au putut asista la acest concert al unui popor asuprit!

Era în grădina de la Hermano, Lună seara, după manifestația dinaintea casei Domnului Dr. Rațiu. Întreg publicul, dar indeosebi zeloasa tinerime și teranii se adunaseră la mese și toasturi începută. Vorba D. Augustini ambasadorul Slovacilor, își desvolta splendidul său toast alegoric despre situația internă a patriei noastre și a naționalităților care o compun. Fără să amintescă cu nici o vorbă numele de Ungaria, Român, Slovac, Maghiar, dăduse un tablou minunat al terrii noastre descrisind-o ca pe o familie, în care sunt mai mulți copii, caracterizându-i pe toți după fizica lor etnică și după poziția politică foarte nimerit. El zicea: *fratele cel întrat pe o cale ilegală, prin purtarea sa de tot desmățări și obraznică, s'a făcut nesuserit. S'a sculat deci fratele cel mai voinic și mai cuminte și a luat pe cei-lalii ca împreună să aducă la reșon pe cel esit din fire. S'a alăturat cu toții, numai un frate mai mititel, mai slab de inger stătu incă la o parte fără să cuteze a intra în tovarășia fratilor.*

Lângă mine era un teran, care asculta cu vîdută plăcere discursul. Deodată vîd cum îi însemenează fata și la cuvintele din urmă ale Domnului Augustini intrerupe că il tinea glasul: *Hon, Hon, Hon! fără holde, cucuruz ca'n palmă!*

Exclamarea aceasta mă convinse pe deplin, că teranul este în clar cu situația noastră politică, cu acțiunea comitetului național din anul trecut și cu raportul în care ne aflăm cu naționalitatea din tară.

Teranul înțelesese perfect tabloul alegoric zugrăvit de D. Augustini!

Un alt fel de popor nu e născut și uneltă în mâna nimerei!

Credeam aproape cu neputință coexistența de atâtă foc, de atâtă insuflețire pătrunsă până jos în fundul piepturilor castei teranestă de deosebită și de atâtă demnitate suverană, seriositate calmă și iubire de ordine, pe de altă parte.

Insuflarea enormă, dar nu desfrânată, foc sacru, dar nu tacianuriu, isbucnire furtunoasă de simțiri, dar nu gălăgoasă, iubire nemărginită de neam, dar nu fanatism, manifestații vehemente, dar nu brutală, iată impresia ce ni-am căstigat cu toții la Sibiu și pe care o am adus drept moaște săntăie acasă, pentru că se încață în piepturile acela cărova nu li-a fost dat a se adăpa nemijlocit din apă viuă, care ne garantează nemurirea neamului românesc.

Ce deosebire între Sibiu și Turda! Vorba D-lui V. A. Urechia: manifestația de viață ale unui popor viu, jude și viguros, și svârcolirile unui popor ce moare!

Incă o impresie și sfârșesc.

Teranimea și clasa cultă la noi nu s'a manifestat încă nici când atât de strâns unită formând un singur complex de *popor român* ca de astă dată.

Ori unde aruncă privirea, fie în sala de conferință, fie la manifestația de stradă pentru Dr. Rațiu, fie la banchetele în sala de dans, fie la conveniriile prietenestă din grădinile publice: teranimea și inteligența se prezintă într-un perfect amalgam, constiție de identitatea intereselor întregului neam românesc.

Si în magazinul de găndiri și simțiri cu care ne-am îndepărtat din Sibiu ocupă un loc de frunte: reciproca încredere între clasa inteligență și între popor. Teranimea noastră s'a dus pe la veurile sale cu necondiționată încredere în iubita sa inteligență, vîzând-o că aceasta pășește pe calea, pe care ei — teranii — îl indică sentimentul curat românesc, iar inteligența s'a depărtat întărâtă pentru luptă, căci a vîzut cu ochii că în urma ei stă garda milioanelor de Români, care toți împreună

cu ea *un gând, o simtire, o credință și o vointă* aui!

Da. Ne-am intors cu toții de la Sibiu cu un capital de găndiri și simțiri, din care putem chehui o vieță întreagă, fără ca să îl secâm.

Așa fi regretat până în ciasul meu de moarte, dacă nu aș fi asistat la conferința din 11 și 12 Iulie, conferință, de care mai memorabilă — citez cuvintele celui mai competent bărbat, ale D-lui Dr. Rațiu — Români de la 1848 nu așa!

Brașov, 22 Iulie v. 1893. Virgil Onițiu.

DIN AGAPIA

Nu voi descri positia admirabilă a monastirei, pentru că Agapia a devenit o stație de vîlegiatură foarte frequentată și deci destul de cunoscută; de altfel acest lucru s'a facut în anii trecuți prin ziarul *Adevărul*.

În același an afluină vizitatorilor e mai mare de căt ori-când; deja toate chiliile călugărilor sunt invadate de numerosi *musafiri* și pe fiecare zi altii sosesc din nou. Mai ales acum de cănd cu sgomotele de holera, lumea aleargă pe întrecute în creierul muntilor. În adevăr, Agapia este una din stațiunile de vîlegiatură foarte recomandată de medicii, în special de Dr. Kalinderu, pentru persoanele slabe, care așează de reînoirea aerului, apoï pentru acele ce duc o muncă doboritoare în cursul anului, etc. căci aici prin viața liniștită, prin eficacitatea aerului de brad, forțele revin iată. Cu toate acestea căi mai multă vin de plăceri, unii din obișnuință și prea puțini din... evlavie,

Acum cătă-vă viață era foarte estină aci în Agapia. De la o vreme încoace însă, grăție unui exploataitor anume Jean Vasiliu, ea a devenit destul de scumpă. Acest domn a monopolizat meseriaile de băcan, cărciumar, restaurantier, măcelar, brutar etc. așa că toate cele ale mărcării lumea îtrebue să le cumpere de la densus. Netezindu-se de nici un control și de nici o concurență, căci e avantajă de superioarele monastirei, punințe prețuri exorbitante. Iar alt negustor care ar voi să vindă aci, nu capătă *blagoslovenia* de la stăreție și e silit să plece, pentru că favoritul Jean Vasiliu — pe lângă alte avantaje acordate — păstrează pentru superioare cele mai bune bucătăre.

Știindu-se sub protecție, Domnul în chesiune, și de o obraznicie rară fată de vizitatori. În deosebi căi cari măncără la restaurantul lui, unde plăfesc 120 lei lunar pentru o măncare mai mult de căt proastă, așa de suferit cele mai mari mizerii și obraznicii din partea sa. Nu înțeleg cum autoritățile respective lasă la discreția acestui exploatator atât de familiile care s'au stabilit pentru vara întrăgă la Agapia. Cerem interventia autorităților locale pentru a pune capăt acestei stări de lucruri.

Printre vizitatorii stabiliți pentru mai mult timp citez din memorie: D-na și D. major Constantinescu (Galati); familia Sănescu (Iasi); D-na Dr. Cornelia Chernbach, familia Stavrică (Galati); D-na Dospinescu, profesoară (Iasi); D-na și D. Cosmescu (T-Măgurele); D-na Filomena Alexandrescu (Galati); D-na și D. Ghimis (Bărălad); D-na și D. Pohrib (București); D-na Elena Gorgos (Galati); familia Cerchez (Botoșani); D-na și D. Negură (Bărălad); familia Lucasievici (Iasi); familia C. Constantinescu (Galati); familia Grigorescu (București); D-na Bonachi (Galati); D-ra Pralea (Iasi); D-na Eufrusina Constantinescu, prof. (Galati); familia Botez (Iasi); D-na Buruiană, profesoră (Galati); D-na și D. Zaharia (Galati); D-ra Electra Macri (Galati) etc.

Prințul Domn: Tătărescu, Iernici, doctoranță în medicină (București); Major Paciușa (Doroșoi); Condrea, institutor (Bărălad); Țăp. D. Nicolau (Galati); Cociu institutor (Tulcea); P. Făpturăriu, profesor (Iasi); M. Plăvănescu, D. A. Gorga student (București); P. Panaiteanu, funcționariu (Galati); etc. etc.

De și la monastire se pretinde că similitatea e la ordinea zilei, totuși *Doamnele* vizitatoare nu vor să audă de aceasta.

Nu e dar de mirare dacă moda își plimbă capriciele ei până și în creierul muntilor și e ceva obisnuit să veză străluind prin *Poeana Mitropolitului* sau prin *Poeana Starilei* rochii de mătase și bijuterii uimitoare. Ei ce vrei? Vor să arate și brasilor eleganță și cochetăria de care sunt capabile.

Avem aci și căteva *ciolane* și simțiri care părasit București cu căldurele-i caniculare și au venit la Agapia spre așa continuă trăndava lor existență. De prios să mai spun că nu se amestecă cu nimic din cei-lalii muritori; pentru această nu au de căt... dispre! Si ori ce vizitator al poenelor poate vedea pe acescă și degenerați ai vechilor boeri și pe subțiracțiile și delicatele lor surori, victime nevinovate ale corsetului și sedentarismului, jucând *crochetul*. Crochetul e singura ocupație a *ciovanelor* și *simțire*.

Si în magazinul de găndiri și simțiri cu care ne-am îndepărtat din Sibiu ocupă un loc de frunte: reciproca încredere între clasa inteligență și între popor. Teranimea noastră s'a dus pe la veurile sale cu necondiționată încredere în iubita sa inteligență, vîzând-o că aceasta pășește pe calea, pe care ei — teranii — îl indică sentimentul curat românesc, iar inteligența s'a depărtat întărâtă pentru luptă, căci a vîzut cu ochii că în urma ei stă garda milioanelor de Români, care toți împreună

pe acestea. Dumnealui nu se injosește să stea la vorbă cu semenii săi cu coada covrig.

Sunt clase sociale pănă și în societatea cănească!

Si apoï când ati sti căt de dulce și drăgușos e chemat Domnul Pierrot de iubitoarele sale stăpâne, cu acel exagerat r francez, ce face veselie oare-cărora vizitatori *mojici* după unii, *inteligenti*, după mine!

Totăzi ziuă monastirea resună de gin-gasul nume al Domnului Pierrot, zis pe diferite tonuri, așa în cătă D-sa — pot spune — e *personagiul* cel mai marcant din Agapia, pentru că toată lumea îl cunoaște.

Reprezentanții burgheziei caută să imiteze — măcar întru cătă — *ciolanele* și *simțire*. Schimbând masa verde de la orașe pentru *covorul verde* din Poiana Mitropolitului și *Poeana Starilei*. Doamne și Domnii noștri se dedau cu furie la deliciosul *maus*. O partidă de *maus* în pădure, cătă poezie!

De sigur că petrecerea cea mai frumoasă și cea mai higienică în același timp, sunt escursiunile. La acestea se dedau cu patimă pătura cea mai vigoară a vizitatorilor Agapiei, *proletariatul intelectual* și în special membru corporul didactic.

Aci lumea duce lipsă de ziare. Nu există nici un corespondent de ziare, cum e în Varatec, Neamțu, etc, așa că cei care neabonați citesc gazetele cu o zi mai târziu și în schimb le plătesc cu 5 bani mai scump.

Agapia 28 Iulie 1893. Corespondent

MASURI CONTRA HOLEREI

Consiliul de Igienă și de salubritate publică al capitalei, publică, instrucțiuni următoare asupra măsurilor apărătoare în contra holerei.

1) Holera este o boală molipsitoare pe care o iau oamenii sănătoși de la bolnavii de holera, de la morții de holera sau de la diferențe lucruri care s'așa aflat în case unde a zăcut cineva de holera. Holera se mai produce prin curți, mădane și străde necurate, unde bolnavii de holera au depus excrementele și materialele vîrsește, precum și prin apă de băut și de spălat amestecată cu asemenea necurătenii; necurătenile bolnavilor nu produc tot-dăuna holera îndată după ce au fost depuse în acele locuri, ci de multe ori după trecerea de mai multe zile. Ne putem apăra în contra holerei, dacă ne ferim dă întră în casele unde a zăcut bolnavii de holera, de a atinge lucruri care vin din asemenea case precum și morții de holera, dacă înținem casa, curtea și strada curată, și dacă nu facem cu ea deosebită îngrijire.

2) Oamenii cari trăesc regulat, cari se culcă de vreme, cari nu măncără lucruri crude, ci bucate fierte, calde, în cătăime moderată, cari locuiesc în case luminoase și bine aerate, cari nu beau multe băuturi spirtoase, sunt mai puțin expuși la holera de căt acela cără trăesc neregulat, măncând multe poame, măraturi și alte alimente crude, cari sunt dedicați băuturilor, cari locuiesc în case strimate, intunecate și necurate.

Să nu se măncănește dar în timpul holerei lucruri crude, negătite, precum salată, castraveti, ardei, poame, ci numai bucate gătite la foc, lapte fier, poame săcute compot. Să nu măncăm și să nu bem nimic dintr-o băcănie, dintr-o brutărie, dintr-o cărciumă ori bragarerie, în care se seafă cu deosebită îngrijire.

3) Oamenii deprinși cu viață regulată că să nu schimbe obiceiurile lor.

Nimeni să nu se expue la răceală, să nu iașă de dimineață din casă pe măncate, ci să măncănește ori să bea ceva cald.

4) Apa sătăță, apa de gărlă necurată, apa din puturi din apropierea grajdurilor, hasnalelor și a altor locuri din care se pot stăcărua necurătenii în puț și orice apă care este turbură și cu miroș, poate deveni vătămoare. Apele de gărlă în care s'așu scurs necurătenii din private, din spălătorii și alte lături sunt foarte periculoase.

5) Apa necurată devine bună de băut *prin ferbere*. Apa din isvoare aflate în depărtare de oraș se poate bea fără pericol. Cine însă este săliștă să bea apă de puț ori de gărlă, va face bine s'o *feabă* și s'pue să răcească într'un vas bine acoperit, într'un loc curat, ori s'apăsească într-o cărciumă sau în jurul mobilelor.

6) Pe căt se poate să nu sează multi oameni într-o singură cameră și familiile care posedă mai multe incăperi să le ocupe toate spre a nu se strica aerul prea mult din neconitență sedere și dormire într-o singură cameră; să se deschidă de mai multe ori pe zi ferestrele și usile pentru aerarea casei.

7) Camerile, întrările, coridoarele, scările, latrinele și curile caselor să se întări cu desăvărsire curate, gunoaiele și alte necurătenii să nu zăbovească mult timp în curii, lăturile să nu șeadă în sticle care le va ține bine astupate.

8) Cei sănătoși să nu măncănește și să nu bea în camera bolnavului; înainte de măncare trebuie să-și spele măinile cu săpun și cu soluții antispective, să se clătească bine în gură cu o soluție de acid chlorhidric sau zeamă de lămăie. Să nu măncănește bucate care

au stat în camera bolnavului și să nu bea apă care s'a aflat acolo într-un vas deschis. Cei cari îngrijesc pe bolnav să-și spele măinile de mai multe ori pe zi, mai ales înaintea mâncărui, să schimbe vestimentele când sunt mănjite de la bolnav și să le desinfecțeze în modul arătat la art. 11. Dacă sunt siliți a merge în alte case, să se curete mai întâi și să schimbe vestimentele.

9) Dacă o familie locuiește într-o singură cameră și cine-va din familie se bolnăvește de holera, este necesar ca să fie transportat la un spital îndată, numai din cauza că acolo va fi mai bine căută, ci și pentru că nu se bolnăvească și cei-alții membri ai familiei.

10) Obiceiul holera începe cu dureri de înimă ori cu udinare fără nici o durere. Dacă asemenea bolnavă se caută îndată, ei se vindecă mai tot-dăuna; dacă însă ei nu opresc șurdinarea, atunci ei arată adevărată holera, cu vîrsătură, cu esire afară neconitenită, cu cărci la pulpă, cu stingerea glasului, cu incetarea udului, cu sudori reci; dar și toate aceste suferințe îl leagă de la lemn.</p

Busuioc, pentru care tăcerea se vede era moarte, la noi la București e bine, dar totuși... aci capeți și poftă de mâncare.

— Bine că mi-adusei aminte, ce e' cu tuica? S'adresă Rachierul către Cocoasa și Melner.

Amândoi lăsă capetele în jos.

— Nu cumva?

— Am spart sticla, spuse Cocoasa c'un ton tragic.

— Fițar de cap, bunătate de sticla! ei, că bem noi acum?

— Lasă cumnate nu e omul de vină... soarta ia fost asa, să fie spartă de vărușă; noroc să dea Dumnezeu, asa să se spargă capetele vrăjășilor noștri, găsim noi altă stică!

— Am eu cu mine... nevasta mă îngrijește, spuse Busuioc, scoțând de sub bancă o stică mare plină c'un lichid.

— He, he trăim vă să zică...

— Ba bine că nu. Poftestă? S'adresă Busuioc politicos către Cocoasa care era trist.

— Multămesc!

El ridică sticla și bău cu aviditate.

— Bună tuică, de unde e?

— Tinem marșă prima. Mă cunosc pe la Tei și copii. Să bea cumetrie Ilie! Rachierul ridică și el sticla. — Parcă tu mai dă sănătate... spuse el... dar ce se mai aude de holera?

— Tot holera să fie! respunse proprietarul Stabilimentului de la Tei, parcă n'a fost?! Slavă Domnului, iaca n'am murit, dacă nu vrea El nu mori, de geabă!

— Asă e, respunse rachierul, mare e puterea Domnului, dar am citit în *Universul*, că s'a căzut niște vermi... cum dracul le zice... ba, ba, bacil, asă parță, ca niște fuse... și ei ar omori pe om...

— Minte, firiar al dracului de gazetar, minte? ce fuse... de unde fuse? Ce, parcă noi nu stim? Întăiașă dată e holera în tară?

Busuioc protesta energetic și după o lungă pauză deslipindu-si buzele de la stică, în care mai rămăsese puțin pe fund, zise:

— Na cumnate și tie, usuc-o, că o umplem noi iarăși la Ploiești.

Melner, adevărat o uscă.

Tuica parță mai goni tristețea de pe față cismarului subțire, el își învârti o țigare și începu:

— N'aveți idee, Domnilor, că am suferit și sufer, și pentru ce? Pentru că am fost bun! 8 ceasuri de lucru!... Se poate? Să le mai măresc și plata! Se poate?

Nu, nu, eu numai vă întreb, se poate?

— Ia tacă, vere, că doar cu oameni în toată firea vorbești. Ii tăia vorba rachierul, apoi ce poti face în 8 ore?

Numei lenesii voiesc 8 ceasuri de lucru,

unde să mai vezut în țara românească astă?

— Acum par exemplu, la mine, să mă lucreze băetii la Stabiliment opt ceasuri numai? Dar dacă mușterul vine după opt ceasuri? Să-i spun să-să pue poftă în cu, că băetii mei au lucrat 8 ceasuri și nu mai vreau mai mult, asă voesc dumnealor? Ba să mă erte, la mine să scolă băetii odată cu găinile și se culcă după canticul cocosilor! Si dacă nu le place, hait, pasol! lenesi nu-mi trebuie... Fie-care trebuie să muncească, aşa și făcut românul. Iti vei căstiga pânea ta cu sudoarea muncei! asă a spus singur Hristos.

— Mai e vorba! încheia rachierul.

Cocoasa melancolică da din cap.

Trenul sătă de odată.

— Ce stație? întrebă Busuioc.

— Ploiești, spuse Cocoasa.

— Atunci, haidă repede cu totii să bem căte o tuică.

Totuși patru său dat jos.

La plecare trenului pentru Slănic, norocul din nouă mărunca în vagonul cu cei patru amici.

Posițunea aceiași, numai letele din roșii devinări violete și Cocoasa, cismar subțire, părea mai puțin melancolic.

Imprejurul amicilor era un zădul și un miroz parță s-ar fi spart vr'un butoi cu tuică.

— Noroc cumetrie!

— Noroc, să dea Dumnezeu!

— Trage cumetrie Ilie!

— Trag, cumetie Costache... să piară dusmanii noștri... și să dea Dumnezeu și la anul cu bucurie!

— Să dea Maica Domnului... ia dă pe gât Domn' Cocoasa că și-am uitat numele de botz.

— Pandele.

— Trage, Domnule Pandele și nu fi trist, lumea ca lumea; și ba vorbește una, ba alta: în gura lumei, ca în gura iadului, dar D-ta ai rămas tot D-ta, nu e' să?

— Asă... dar să ceară ei opt ceasuri de lucru, după ce aveau la mine de toate și le eram ca un părinte? E lucru trist și desgustător... îmi vine să inchid prăvălia și să plec la sf. Munte să mă fac călăugă...

— Ești căsătorit?

— Mm da, adică, dacă vrei nu...

— Are trei copii nelegitim! Spuse încet vărul său, dar poate să le lasă ceva...

— Ah, atunci...

— Asta zic și eu, reîncepu Cocoasa, m'am desgustat.

— Noroc să dea Dumnezeu, mai dă una pe gât...

Cocoasa trase un gât lung, lung, ca ziua de măine.

— Plopeli! strigă conductorul.

Trenul se opri. Lumea sgomotos eșea din yagoane și cu toată năvală da la o masă de pe peron unde doi însă serveau tuică.

— Hai să tragem căte un gât, numai căte unul... parcă mă săgărie ceva, sădresă proprietarul *Stabilimentului de la Tei* către tovarășii săi...

— Bună o fi?

— Minunată!

— Atunci! esim cu totii impreună!

Cei patru amici clătenindu-se ameseccă în multime.

— Suiți-vă, Domnilor, că pleacă trenul! tipă conductorul iute!

— Uf, eslamă Cocoasa ocupându-si locul, abea n'am scăpat înrenul.

— Păcate! asă, când e lume multă... dar totuși am umplut-o. (proprietarul *Stabilimentului dela Tei* arăta, răzând, sticla).

— Așa imi place... ești român! spuse

Cei-l-palii doi sprijiniți unul de altul adormise.

— Ce ne facem? eslamă Busuioc disperat, am remas numai două... dar bine cel puțin că avem tuică.

— Rezon!

— Dumineata tot cofetar?... am uitat cum te chiamă.

— Melner!

— Si pe nume?

— Frant Melner.

— Parcă a fi neamă?

— Român curat.

— Atunci să bem... numai să nu fiungur... că cu un spurcat de ungur nu beău... cu jidanul beău, cu ungurul nu.

Melner ridică sticla și sorbi c'o avideitate, parcă nu băuse de trei zile tuică.

— Așa imi place... ești român! spuse

puse din nou sticla la gură și n'o luă până când n'o goli înăuntru.

— Ducă-se eslamă el aruncând-o pe fereastră.

— Ti-aiu adormit tovarășil.

— Așa e românul când bea, trebuie să doarmă!

El puse capul pe brațele lui Melner și în curând s'auzi un sfărărit sdrăvă.

Trenul se opri; era Slănicul.

Conductorul intră în vagon și clatină din cap, privind amicii adormiți.

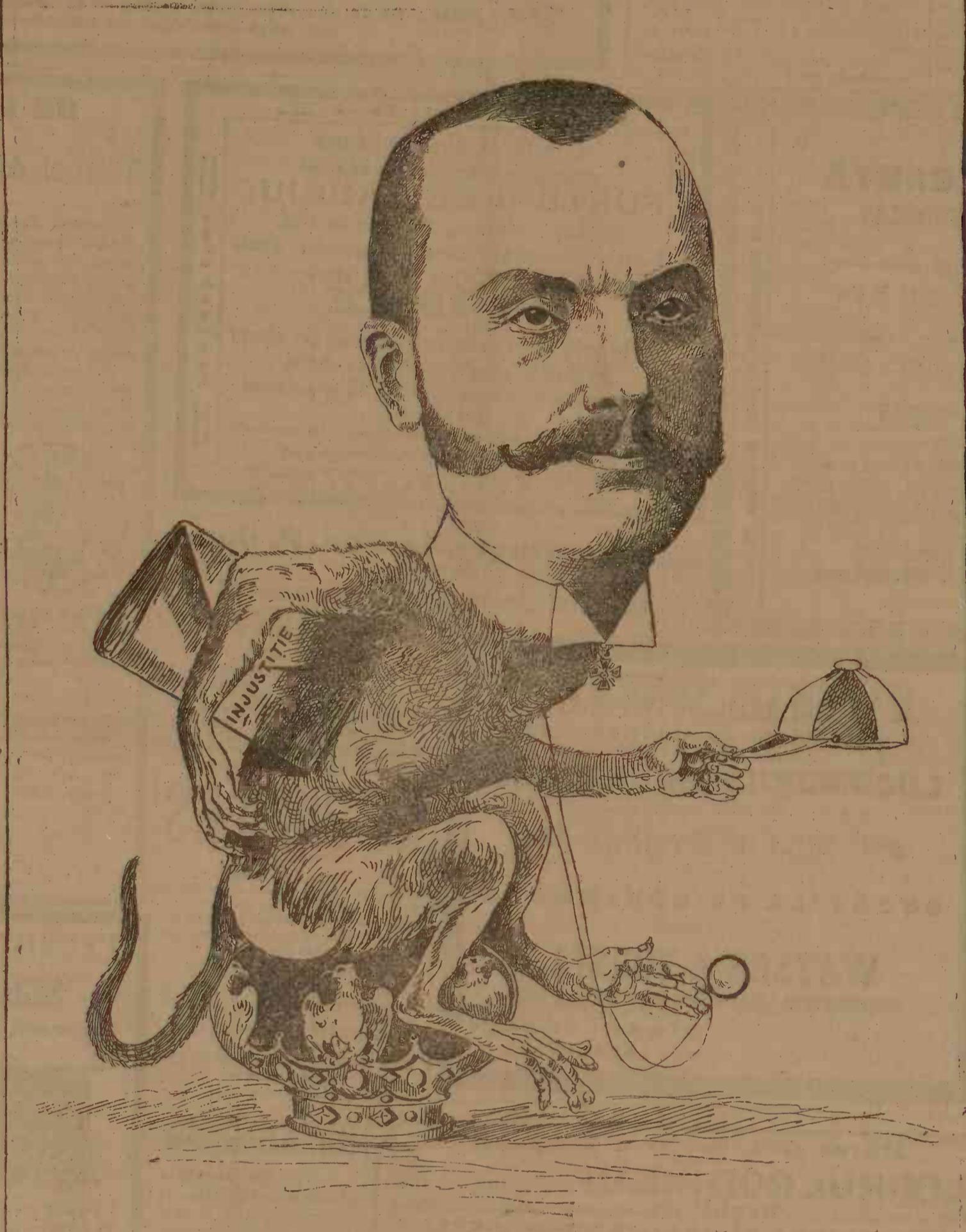
St. B-u.

Luni mă intorceam de la Slănic. Norocul iar m'aduse să stău impreună cu amicii, dar acum din patru rămăseseră numai trei. Perduseră pe Cocoasa. Erau triști.

MENAGERIA REGALA

18

Alexandru Marghiloman

MOMIȚOIU (Imitațione, servilism)

— Bravo... imi place... trage una, cu-metre!

— Noroc!

— Să fie!

Peste un sfert de ceas sticla era goală. Poiana! striga conductorul.

— Aci e tuică, n'ai idee, hață repede! sădresă acum Cocoasa către amici, tuică, de nici Imperatul rușilor nu bea!

— Dar să nu zăbăvim.

— Da de unde... căte una, și indărăt.

— Stăi Domnule, stăi, nă te sui, săauza glasul conductorului, te calcă trenul.

Privesc pe fereastră și văd pe Cocoasa care să agățase de ferul de la vagon, pe când conductorul și cu un hamal îl tragea îndărăt.

— Uf, abea nu remăsești! eslamă el căzând pe bancă.

— Nă ti-am spus, numai căte una și tu ca un porc... și spunea Busuioc devenind intim.

Cocoasa da numai din cap.

— Slab om... măcar că e vărul meu dar slab! abea zicea rachierul...

— Mai bine de căte toți se ținea proprietarul stabilimentului și cu Melner.

— Plopeli! strigă conductorul.

Busuioc, luând sticla și apropiind-o de gură.

— Noroc! să piară Unguri... să trăiască Deșteaptă-te Române... Ura...a...

— Noroc! abea respunse Melner, inclinându-se asemenea foarte mult către Cocoasa.

— Dar, ce ți-e somn? Cumetie Frant' hei cumetie!

Dar Frant adormise.

— Păcate, am rămas singur! spuse Busuioc, adresându-se către mine. Nu bei?

— Nu mulțumesc.

— Imi pare rău... nu ești, se vede român.

— Ba da.

— Atunci, de ce nu bei?

— Imi face rău tuică.

— Ei, vezi că nu ești român... românului nu-i face rău... Sireacu român el bea și e sănătos.

El ridică sticla și o golă pe jumătate.

— E cald, spuse el, cald și zăduf.

— Lasă că la Slănic, ieș o'baie, și răspund.

— Cine? eu, baie? Dar ce am incunit.

— Pentru un român asta e baie! El

BALTA ALBA

15 Iulie 1893

In această stațiune balneară timpul este de toată frumusețea, atmosfera dulce și plăcută.

In fiecare zi vine nuoi vizitatori.

Băile calde de nămol se incep dimineață, cind se aude vaporul ce incalzește apa. Sunte persoane care fac băi chiar pe la ora 1 p. m.

Serile sunt admirabil de frumoase, mai cu seamă acum, când luna e plină și să se scăldă față în undele acestui minunat și bine-făcător lac.

Din timpurile cele mai vechi sunt cunoscute apele acestui lac.

Isoarele sale minerale au fost constătate de reședințul geolog Grigore Cobălcescu în anul 1891 când a făcut mai multe sondaj, cu cheltuiala Ministerului Domeniilor.

Voi spune pe scurt un caz minunat și anume un D. S. din București, care acum 10 zile a venit bolnav că ducea la băi cu patul, era slab și palid ca o umbără, anemie, scrofulos, la gât și la picături suferind chiar și de emoroide, în

sine de abia putea vorbi fără să scurt.

Azi l'am vezut cu mare bucurie ducându-se singur la băi, sustinut numai de mama D-să. Această

Casa de schimb «MERCURUL ROMAN»
MICHAIL EL. NAHMIAS

București, Strada Smârdan, 15.

In fața laterală a Băncii Naționale, partea despre Poștă. Cumpără și vinde tot felul de efecte publice, bonuri, acțiuni, locuri permise României și străine, sconțează cupoane și face orice schimb de monede.

Imprumutur de ban' pe depozite de efecte și lozuri.

Comandele din provincie se efectuează imediat trimîndu-se contra-valoarea în timbre, mărci, scrisori de valoare sau prin mandat poștal.

Cursul pe ziua de 1 August 1893.

Casă fondată în 1884.	Cump.	Vinde
5 o/o Renta amortizabilă	96 50	97 25
4 o/o Imprumutul comunal 1883	82	82 75
5 o/o " 1890	89 75	90 25
5 o/o Serisuri funciare rurale	91	91 75
5 o/o " urbane	95 25	96
5 o/o " " urbane	90	90 75
5 o/o Obligația de Stat (Conv. Rurale)	79 50	80 50
6 o/o Florini val. austriacă	101 50	102 25
Mărci germane	2 04	2 07
Ruble hârtie	1 23	1 25
Ruble române	2 65	2 70

Numai 5 lei pe an. — Ori-bine poate cere un număr de probă din ziarul nostru finanțat, intitulat „**Mercurul Român**“ care publică cursul și liste de trageri la sorti ale tuturor bonurilor și lozurilor României și străine și imediat se va trimite gratuit și româno în toată țara.

Abonamentul anual pentru toată țara costă numai 5 lei. El se plătește înainte, în timbre, mărci sau prin mandat poștal. Domnii abonați participă gratuit la mai multe importante prevedute în ziar. Apără de 2 ori pe lună, la 15 ale fiecărui lună. Abonamentul poate începe de la oră ce ză a anului. Totodată acest ziar este un statut sincer și imparțial pentru orice darăvări de finanțe și comerț. A se adresa la casa de schimb, „**Mercurul Român**“ București, Strada Smârdan No. 15.

LA LAMPA ELEGANTA MARE DEPOU DE LAMPI, PORCELAN

SI

STICLARIE

Faiantă, Tacâmuri de Alpacca B. M. F. și difereite articole de lux și menajă.

Paturi de fer și de bronz, Lavoare, mese, scaune și cărucioare de copii, sobe, closete englezesti și franceze, pisoare și băi.

Petroleu fin regal

cu lei 3 bani 50 Decalitru

Practica de mulți ani în această branșă și asortimentul de mărfuri ce avem, ne pună în poziție de a vinde cu prețuri foarte reduse din cauza micelor spese ce avem.

En gros și detail

C. N. Dimitriu & I. Steinhart

CALEA MOȘILOR SI STRADA DECEBAL 20

CALEA MOȘILOR SI STRADA DECEBAL 20

CSILLAG

POMADA
cea mai bună și renumita pentru
Cresterea
și întreținerea
Părului
este pomada
CSILLAG

Asemenea și barba cresă și se întreține frumos cu
POMADA CSILLAG
Un borcan 5 lei
Un borcăniș 4 lei
Cutia de ceară 150
de plătit capul!

Or-ce borcan de
pomadă precum și
și orf ce cutie de
ceaiul, care să
vinde fără îscălu-
tura d-lui Lerat
trebuie considerată
ca o contrafacere.

Or-ce comandă trebuie adresată la București
D-lui F. Sofie (Agenția Hava) singurul repre-
zentant pentru toată România.

Se astă, în provincie, la librăriile și la depositarii
de ziar, al căror nume urmează: Craiova: Sa-
mitică. — Galati: Burghesia. — Brăila: Constat. Pop-
escu. — Pitești: E. Popescu și Mihail Lazar. —
T-Severin: Stamatescu. — Botoghiu: Goldsleger.
Iași: Gavrilescu și Mihail Vasiliu. — T-Măgu-
rele: Vorvoreanu. — Bărălad: Vasiliu. — Caracal:
Iorgu Petrescu. — Vasiliu: Grosvald. — Dorohoi:
Bercovici. — Tulcea: Matoloski.

NB. — Prejurii sunt acelești în depozitele din
provincie ca și în București. — Pentru expedieriile
din București în provincie, se adaogă portul.

MARSHALL SONS & CO.

GAINSBOROUGH (ENGLITERA)

LOCOMOBILE SI BATOAZE

cu ultimele perfeționări ale acestei renumite fabrici

MORI DE MACINAT

precum și

BUCAȚILE DE SCHIMBARE

se găsesc în deposit

WATSON & YOUELL

BUCUREȘTI, 22, STRADA COLTEI, 22

Importație directă de cărbuni Cardiff și Newcastle
și de brișete Merthyr marca Locomotive.

Marea Descoperire a Veacului

ELIXIRUL GODINEAU

este singurul leac
(fără nici o primejdie) în contra Neputinței. Vindecarea anemicilor, a Sistemelor, etc.

INTINERIREA SI PRELUNGIREA VIETEI

Administrația ELIXIRULUI GODINEAU la PARIS, 7, r. Saint-Lazare.

BROŞURĂ GRATUITĂ TRIMISEA FRANCO DUPĂ CERERE

Se găsește ELIXIRUL GODINEAU și la BUCUREȘTI, la Ilie ZAMFIRESCU, droghist;

la Japă, la D.D. Fratii KONIA, farmaciști.

Si la Tulcea la D-nul D. Ravalico, farmacia la MINERVA.

PISCUL CORBULUI

MARE DEPOU CU VINURI DE NICORESCI

9 — STRADA REGALA — 9

Onorabilul public, care doresc să pună la adăpost sănătatea prin consumația unei excelente vinuri de masă naturală, fără nici un adăos strin, să se adreseze la depozitul subsemnatului

PRETURILE CURENTE:

Vin veciuri negru de 3, 6 și 8 ani costă decalitru
lei 10, 14 și 18. Vin alb veciuri de 8 ani costă de-
calitru lei 10.

Se vinde în orice cantitate în sticle predat la
domiciliu.

Cu stima, N. COSTINESCU.

Proprietar-vinicitor

SOCIETATEA

DE
Basalt artificial și de Ceramică de la Cotroceni
Capital social Lei 1.500.000 deplin versat

Magasinul: 8, Strada Doamnei, 8

(Casete Maior Mișu)

BUSTE, STATUETE, VASE, MEDALIOANE

Sobe de porțelan albe și colorate

F. NOVAK

Fu nisouul curții regale Calea Victoriei 61 și 102 Furnisator curții regale

MANUSI CRAVATE, etc.

PIANURI

din cele mai renumite fabrici.

Singurul reprezentant
al firmelor: Steinway (New-
York) Bechstein, Schiedmeyer & Sohn, Bösendorfer,
Schiedmayer etc.

Koň de tot: Pianuri automatice
cu orice fel de note; opere complete etc.

Pentru PIANURI se acordă plată în rate lunare

OBSERVATI!

Depozitul este numai în

CALEA VICTORIEI No. 44

lângă cofetăria Capșa

(sub Clubul Liberal-Național)

B. D. ZISMAN

DEPOZITAR GENERAL DE LA

COMPANIA AMERICANA

CEL D'INTEIU SI CEL MAI MARE MAGASIN DIN ȚARA DE MAȘINE DE CUSUT
PATENT-SINGER PERFECTIONAT

Premiate la toate expozițiile cu Primele Medalii și Diplome de onoare. — Reputație universală ca neîntrecute
în soliditate, lucrare și eleganță.

Peste 5 milioane sunt în întrebunțare

CEL MAI MARE DEPOZIT

Renumitelor VELOCIPEDE de siguranță „SPORT“

care sunt cele mai bune velocipede din lume

Construcție neîntrecută! Mers ușor! Cea mai mare
soliditate! Eleganță completă!

Cereți catalogul ilustrat care se trimite gratis și franco

DEPOZITARUL GENERAL

B. D. ZISMAN

Calea Victoriei No. 44, București, cărula trebuie să se adreseze orice corespondență și valori.

(Lângă cofetăria Capșa, sub Clubul Liberal-Național)

OBSERVATI!

Depozitul este numai în

CALEA VICTORIEI No. 44

lângă cofetăria Capșa

(sub Clubul Liberal-Național)

UN VEAC DE SUCCES

Balsamul de viață al Doctorului Spudăus

Stomacul sărăcănumi Laboratorul vieții și a sănătății omului, întreținerea lui în stare perfectă de sănătate urmăză și a fi prima grija ce trebuie să aibă omul care voește să-și prelungă viața și să se bucură de o sănătate perfectă.

Balsamul Universal cunoscut al D-rului Spudăus este tot ce poate fi mai folositor și bine-făcător pentru stomac și combate orice afecțiune derivând de la aparatul digestiei, precum: acrime, greață, crampă și indispozitie.

Balsamul Spudăus face esire usoară fără dureri și fără a irita canalul sezutului; chiar la suferințe haemoroidale și pântece este excelent, curăță singele, întărește nervii, face poftă de mâncare și somn.

Prin urmare neapărat trebuie să se cumpere în orice casă Balsamul D-rului Spudăus este aprobat și autorizat de Onor. Serviciu Sanitar Superior din România. Prețul unui flacon mic este lei... 150
mare... 3.—

Depozitul general și reprezentat pentru totă România, Bulgaria și Serbia este:

Farmacia și Drogueria BRUS

București, Strada Nouă No. 1

Asemenea se găsește și în Galați la Vasile Ciortoci și în Brăila la Anton Drummer; în Craiova la Frantz Pohl; în Focșani la Albert Oravetz; în Botoșani la V. D. Vasiliu; în Ploiești la N. Hogășu; în Roman la J. Werner; în Bărălad la E. Bruckner, în Tulcea la Răvalico, în Giurgiu la M. Binder, în Piatra la Kamner & Fiu, în R. Vilcea la E. Thomas, în Slatina la Pfintner, în R-Sărat la A. Schuster, și în toate firme mari din provincie.

NB. Pentru mai multă siguranță contra imitațiunilor să se observe pe cutia în care este flaconul, stampila farmaci și Drogueria Brus.

In localitățile unde nu se găsește se expediază de Drogueria Brus contra mandat poștal.

FABRICA DE ȚESATURI METALICE

SCHETTINI & BIANCHI

București, Strada Doamnei, 9, (Casa Appel)

PANZE DE SIRMA de fier, otel, alamă, etc. SOMIERE
ELASTICE pentru paturi, GRILAJE de SIRMA pentru grădină, curți, etc. GRATARE și CIURI pentru alegerea piețelor, nisipului, etc. ETELE pentru mașine Agricole, precum CIURI și SITE, se efectuează în